

VÅRT BUDSKAP TILL DEJ!

Varför finns det så lite kärlek och medmänsklighet?

Varför använder vi våra samlade kunskaper i det ondas tjänst?

Varför bekämpar vi våld med våld?

Vi vill ju det goda men gör det onda, varför?

PROBLEMET är vår on d a n a t u r.

LÖSNINGEN är Jesus Kristus som förintade den onda naturen i sin korsdöd och skapade en ny väg mellan kärlekens Gud och den fallna människan
Frälsningens väg

Den vägen är öppen för alla!

Se sidan 6—7

GUDS VAPENRUSTNING

STRIDSVAPEN behövs i den andliga striden. Den som ger sig ut på stridsfältet vapenlös blir snart besegrad. "Vi kämpar inte mot fiender av kött och blod utan mot makter och myndigheter, mot härskarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andemakter i himlarymderna". Med några egna "hemmagjorda" vapen har vi inte en chans. Hur skall vi segra? En enda framkomlig väg finns. "Ta på er hela Guds vapenutrustning, så att ni kan hålla stånd mot djävulens listiga angrepp". Om den vapenrustningen kan vi läsa i Ef. 6:10—17.

FRÄLSNINGENS HJÄLM. "Klädd i Guds frälsning jag står, domen ej mera mig når". Underbara verklighet! Är Du klädd i "frälsningens hjälm?" Idag kan Du få börja ett nytt liv i gemenskap med Jesus. Ett liv med andlig dimension. Avklädd det gamla och iklädd Guds frälsning får Du lära känna och förstå andliga verkligheter.

RÄTTFÄRDIGHETENS PANSAR. Rättfärdighet är inte något vi kan åstadkomma genom egna gärningar. Tron på Jesus leder till rättfärdighet. "Han fullgjorde vad vi borde, och blev vår rättfärdighet". Jesus är själv vår rättfärdighet. "Då vi nu har blivit rättfärdiga genom tron, har vi frid med Gud genom vår Herre, Jesus Kristus". (Rom. 5:1) Frid! Tänk att få uppleva frid i sitt hjärta idag. Har Du allting rätt ställt med Gud är den friden Din.

ANDENS SVÄRD. Allt förändras snabbt. Gamla värderingar och normer gäller inte längre. Men det finns något som är säkert och fast, Guds Ord. "Himmel och jord skall förgås, men mina ord skall icke förgås", säger Jesus. (Mark. 13:31) Det enda vi säkert kan lita på är Ordets sanningar. "Ty Guds ord är fyllt av liv och kraft och skarpare än något tveeggat svärd. Det tränger igenom, så att det skiljer själ och ande åt, skiljer mäg och ben från varandra och dömer hjärtats avsikter och tankar". (Hebr. 4:12) Är vi rustade med "Andens svärd" kan vi bryta ner motstånd och hinder.

TRONS SKÖLD. "Ta under alla förhållanden trons sköld, ty med den kan ni släcka alla den ondes brinnande pilar". Vi är ständigt utsatta för attacker från mörkrets makter som vill beröva oss vår tro. Otron har starka fästen runt omkring oss. Brinnande pilar med förnuftiga argument avskjutes ständigt emot oss. Då måste vi använda "trons sköld" för att skydda oss och för att segra. "Och segern som har övervunnit världen är vår tro". (1 Joh. 5:4)

"DET ÄR SENT PÅ NATTEN, DAGEN ÄR NÄRA. LÅT OSS DÄRFÖR... RUSTA OSS MED LJUSETS VAPEN". (Rom. 13:12)

Essie Lundh

aktuell kommentar

Solidaritet med antivåldsrörelsen

■ ■ ■ Eftersom den kristnes förhållande till våld och vapen aktualiserats i Midnattsropets spalter, kan det vara på sin plats, att ta reda på vilken väg den levande församlingen valt i dessa frågor, under den långa och blodiga historia som är Europas.

Tyvärr vet vi ganska litet om kristendomens första utvecklingsår efter Nya Testamentet, men olika källor berättar, att redan i början på tvåhundralet införde en kristen församling förbud mot militärtjänst. Detta steg tog ledaren för en oppositionell grupp som skilt sig från den stora, tongivande romförsamlingen (ca. 30 000 medl.) och resulterade i en stark förnyelserörelse.

År 284 fick romarriket en kejsare som stod kristendomen nära och som tillät väckelsen att fritt expandera i 20 år. Till de skaror som omvände sig fanns officerare och soldater av olika rang och vi kan gott förstå deras ställning i ett imperium ständigt hotat av främmande härar. De omvända intog omedelbart en direkt avvisande hållning mot militärtjänsten och för att inte få sin armé urholkad inifrån tvingades kejsaren gripa till våld. Det blev upprinnelsen till historiens kanske grymmaste förföljelse. 700 000 liv offrades mellan åren 303 och 313, bl a därför att kristna vägrade att ens enrullera sig i armén.

Dittills hade alla kristna haft sin gemensamma fiende i staten. Men efter det diaboliska äktenskapet stat — kyrka, drevs den apostoliska församlingen ut på ensamhetens vägar utanför allt etablerat och då även utanför historieskrivarnas uppmärksamhet.

Jagad av katolska kyrkan som utnyttjade sin nyvunna, världsliga maktställning maximalt.

Men vi vet att församlingar uppstod överallt i Europa och Mindre Asien. Bland dessa kristna förkunnades ingen tvetydig blandning av religion och politik. I sin konsekventa jesusefterföljelse lyssnade de, först till samvetets krav och sade nej till barndop, kristtjänstgöring och andra hedniska krav från paret kyrka — stat.

I och med reformationen kom dock frågan om kristtjänstvågrän i ett helt nytt läge.

Under trettioåriga kriget förde reformatörerna ut en förförisk propaganda. Kriget var en helig strid om trosfriheten, sa de och manade bröderna att gripa till vapen. Tysklands döparförsamlingar blev under den tiden illa åtgångna. Arméstyrkorna "som kämpade för trosfriheten", rekryterades genom tvångsutskrivning men för de vapenvågrande döparna gavs ingen som helst trosfrihet. Deras väg blev nu som så många gånger tidigare korsets, mot stupstockar, tortyrkammare och kättarbål.

För att till slut snabbt förflytta oss till vår tid, kan vi konstatera att dagens pacifistiska strömning definitivt inte har sina rötter där den borde; i de evangeliska kyrkorna. Det jordnära, toleransen och det samhällstillvända, sitter i regeringsställning i dagens religiösa förkunnelse. Därför måste det bli den väckelsekristna minoritetens heliga plikt att solidariser sig med och kanalisera den antivåldstendens som trots allt drar tvärs igenom den unga kristna generationen.

Vi återkommer!

Lars Andersson

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet. Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Gunno Andersson:

JESUS KRISTUS

Det cirkulerar många uppfattningar om Jesus Kristus. Någonstans måste väl en tydlig, klar och sann bild finnas av Jesus. Den finns i Guds Ord, med den helige Ande som tolk.

Vad vi behöver göra i Sverige är att protestera mot alla former av gyckel och avfallstendenser. Det är inte smekande underhållning vi behöver, utan ett sanningsenligt frälsningsbudskap. Vi måste proklamera den Jesus som Bibeln ställer fram, individens och världens Frälsare.

Det gäller att bli "läsare".

Jesus Kristus — vem är Han? Filosof, mystiker, politiker, revolutionär, idealist? Hans anspråk som Israels Konung, Guds Son, Vägen, Sanningen och Livet, är de oberättigade? Helt visst finns det många uppfattningar om Jesus Kristus. Hur många vet ingen. Men någonstans måste väl ändå ett Svar finnas, som ger oss en tydlig, klar och sann bild. Trots alla uppfattningar om Honom finns det bara två bilder. En falsk och en sann. Hur kan man då veta vad som är en sann bild av Jesus? Guds eget Ord ger oss en sann bild. Det beror hur man tolkar det, säger Du. Det finns en person som tolkar rätt. Det är den Helige Ande.



I dagarna har man presenterat en popopera med namnet "Jesus Christ Superstar". Ett par engelsmän har skrivit om de sista dagarna i Jesu liv, som de har uppfattat dem. Där behandlas Jesus som en vanlig man, medan Judas och Herodes upphöjs. Den bild man får av Jesus är att han är en ynkelig och feg stackare, som trots sitt motstånd får lida martyrdöden.

Att ofrälsta människor kan medverka och att de kan gå att se operan, är kanske inget anmärkningsvärt. Musiken och sången kan ha sitt egenvärde. Men den fullständigt felaktiga bild man ger hela händelseförloppet är otrolig. Okey, Jesus är intressant. Men kommersialiseringen omkring namnet Jesus är avskyvärd. När de vanliga ämnena inte duger längre, hoppar man på kristendomen. En ny publikkategori, m. a. o. mer pengar att tjäna. Tänk på alla de ungdomar som man fördärvar med denna vrågbild av Jesus! Ett spektakel utan like.



Det påstods för några dagar sedan från en predikstol, att det mycket positiva i ovannämnda popopera är att Jesus-namnet blivit aktuellt. Det finns en viss sanning i det påståendet, men måste man ändå inte se på vilket sätt och varför Jesus är populär. Bibelns Jesus är ingen förvirrad, Buddhainspirerad filosof. Och att någon ärlig kristen kan ha den ynkliga Jesusbild, som operan ger för handen, till utgångspunkt för något slags förkunnelse är märkligt.

Under pausen på premiärkvällen ställde en kristen sånggrupp sig fram för att presentera Jesus (?). Men ack så bedrövtligt! Ett fullständigt plagiat av vilken popgrupp som helst, fast med kristen etikett. "Vi protesterar inte, utan vi demonstrerar för Jesus", sa en bland de kristna aktivisterna utanför isstadion.



Det låter kärleksfullt. Men vad vi behöver göra i Sverige är att protestera mot alla former av gyckel och avfallstendenser. Det är inte smekande underhållning vi behöver, utan ett sanningsenligt frälsningsbudskap. Vi måste proklamera den Jesus som Bibeln ställer fram, individens och världens Frälsare. Jesus kom till jorden med den bestämda kallelsen att dö "En kropp beredde du åt mig". Dö, inte för sin egen skull, utan Han gav sitt liv till försoning för varenda människa. Men döden kunde inte behålla Jesus utan Gud uppväckte honom genom sin egen härlighet. Och där står Han fortfarande, den Uppståndne Jesus, med makt att förlåta synder och befria människan ifrån hennes synd.

Jesus förmanade sina lärjungar att när de hörde ropen "Se, där är Han" (Messias) eller "här är han", inte gå dit.

Satan gör allt som står i hans makt att förvilla människorna så att de kommer nära sanningen, men ändå hatar den. Jesus sa: "Skall väl Människosonen när Han kommer finna tro här på jorden?"

Det gäller att vi blir "Läsare" igen. Åter till Ordet!

Bibelvecka i Gjøvik

norgerapport: Asle Stølsdokken
foto: Olle Måledahl

Den 13—20 februari arrangerade Maranataförsamlingen i Gjøvik en bibelvecka, och föreståndare *Arne Imsen* från Stockholm höll bibelstudium och var med på väckelse- och bönemöten. Han hade med sig en ung broder *Olle*, som blev till välsignelse för vännerna och inte minst för de ofrälsta.

Mötesserien började söndag kväll den 13 med väckelsemöte på Viktoriatomten. Salen var fullsatt av unga och äldre, frälsta och ofrälsta, då föreståndaren i Gjøvik önskade alla hjärtligt välkomna. En varm välkomsthälsning blev riktad till bröderna från Sverige.

Alla gladdes sig över denna bibelvecka och inte minst att få höra broder Imsen, som ju är en man som Herren får bruka i vår tid. Han förkunnar ett rent och klart evangelium och är en Ordets man. Just detta sista är vad som behövs bland oss, inte minst för att ungdomen ska bli förankrad i Guds Ords stora och dyrbara sanningar. Imsen är som sagt föreståndare i Stockholm, och där utför han ett

stort arbete för Jesus, icke minst bland narkomaner. Församlingen i staden har genom Guds stora och mirakulösa hjälp fått en väcker tillflyktsort i Johannelund.

□ □ □

Både måndag och tisdag hade Imsen bibelstudier på Viktoriatomten och uppslutningen var glädjande. Onsdag var det bönemöte och torsdag och fredag besökte han Fagernes och Torpa. Under alla dessa möten, eller rättare sagt bibelstudier, talade Imsen mycket om församlingen dess funktion och uppbyggelse.

"Ty likasom kroppen är en och likväl har många lemmar, och likasom kroppens alla lemmar, fastän de äro många, likväl utgöra en enda kropp, likaså är det med Kristus. Ty i en och samme Ande är vi alla döpta till att utgöra en och samma kropp, vare sig vi äro judar eller greker, vare sig vi äro trålar eller fria; och alla hava vi fått en och samme Ande utgjuten över oss." (1 Kor. 12:12, 13.)

Församlingen skall — och mås-

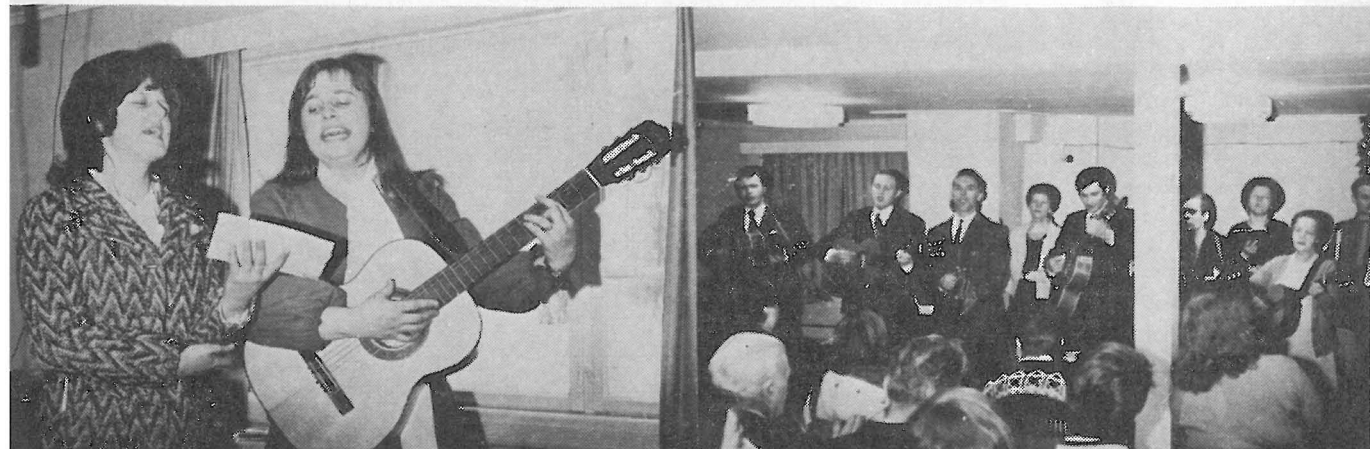
te — fungera som Kristi sanna tjänare, och församlingslemmarna (lemmarna på Kristus) skall fungera som lemmarna på en naturlig kropp. Ögat kan icke säga till handen, jag behöver dig icke, eller huvudet till fötterna: Jag behöver er inte. Vi förstår att på kroppen är det många lemmar, som har olika uppgifter, men alla lemmarna är lika viktiga och alla har en lika viktig uppgift. Tjänsterna i församlingen är olika, men alla är lika nödvändiga, om kroppen skall vara i bästa funktion och fulla styrka.

"Och Gud har i församlingen satt först och främst några till apostlar, för det andra några till profeter, för det tredje några till lärare, vidare några till att utföra kraftgärningar, ytterligare några till att hava helbräddagörelsens gåvor, eller till att taga sig an de hjälplösa, eller till att vara styresmän, eller till att på olika sätt tala tungomål." 1 Kor. 12:28.

Alla dessa tjänster, funktioner som lemmarna har i församlingen

Forts. sid 13

Jubel och sång i Gjøvik



SYND OCH FÖRSONING

text:
Göran Graveleij

om brott och straff brottslingen och försonaren

I en tid med ett virrvarr av drömska ideologier om hur människan kommer samhället och världen att förändras till det bättre, finns det all anledning för oss frälsta att ge den lidande och splittrade och sökande nutidsmänniskan det klara besked som Gud har gett oss i sitt eget ord när det gäller individens, samhällets och världens situation. Gud som har skapat oss har inte lämnat oss utan besked, när det gäller de absolut mest väsentliga frågor som ställs av varje tänkande människa. Guds Ord är sanning, och den som vill ge rum för sanningen skall bli fri. Svaren på mänsklighetens stora frågor; de frälsande bibelsanningarna har vi frälsta hört många gånger, men de flesta människor har det inte. Vi vet att detta är människans en-

da väg till räddning. Hennes problem är i grunden religiöst, och blir denna problemrot borttagen så måste också dess utväxter dö.

Kunskap till döds

När Gud skapade Adam, skapade han honom till sin avbild. Gud gav honom en fri vilja, och önskade att människan skulle leva lycklig i harmoni och gemenskap med Gud, av fri vilja. Gud gav Adam och Eva ett paradiset och ett bud: Ät inte av kunskapens träd på gott och ont, det kommer att bringa död och fördärv. Vi känner till att Adam och Eva bröt mot Guds vilja och valde att gå sin egen väg. De förlorade därmed sin härlighet och blev tvungna att lämna paradiset. Inte långt härefter visades syndens kon-

sekvenser i våld, sjukdom och död. Människan har sedan dess i stigande grad visat sig vara en ond och fördärvad varelse utan egen kapacitet att leva rättfärdigt. Människans kunskap i vår tid har mångdubblats bara under en kort period, men människans inkompetens till goda gärningar har härigenom bara understrukits av ett alltmer utvecklat uttryckssätt för den inneboende ondskan.

Straff för brott

Gud som är rättfärdig har i alla tider lärt att våra handlanden för med sig konsekvenser, lagen om sådd och skörd. Rättfärdighet och rättvisa kräver straff för brott. Gud hatar synden och hans vrede kommer över den. Den lön som synden giver är döden (Rom. 6:

23), en död som betyder evig existens utan Gud. Domen för syndaren är evig förtappelse, då inget orent kan komma in i himlen. Nu är allas situation sådan att "alla har syndat och är i saknad av härligheten från Gud". Människan är helt enkelt behäftad med en ond natur. "Genom en enda människa har synden kommit in i världen" (Rom. 5:12), "domen kom genom en enda, och ledde till en fördömsedom. Genom synden kom döden och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat". Guds rättfärdighet och rättvisa kräver dom och straff för syndaren, och synden är en absolut skiljemur mellan syndaren och Gud, och av den anledningen går den ofrälste syndaren evigt förlo-rad, om han inte tar vara på det frälsningserbjudande som Gud ger honom. Vi var genom vår syndfulla natur hemfallna åt vredesdomen (Ef. 2:3).

Straffet lägges på Jesus

"Utan att blod utgutes gives ingen förlåtelse" (Hebr. 9:22) visar att ett offer och ett försoningsmedel tillräckligt för att kunna utplåna och betala skulden krävs för förlåtelse och försoning. Vidare behöver vi födas på nytt, eftersom vår gamla natur är fallen. Med dessa kunskaper förstår vi att detta betyder en ovillkorlig dom över den naturliga människan med hennes storhetstankar. Vi kan ingalunda söka vårt hopp i oss själva. Men det fantastiska ligger däri att Guds förbarmande kärlek kommer syndaren till hjälp. Det finns en, Guds egen son, Jesus Kristus som "medan vi var Guds ovänner" (för syndens skull) förenade sig med oss och blev människa och sedan, genom sitt frälsningsverk förenade oss med Gud. Betänk en stund mänsklighetens synd, hur Guds rättfärdighet utkräver dom och straff. Se detta straff läggas på Jesus Kristus som var Guds son utan någon synd. "Han är försoningen för våra syndar". Hans rena blod är förso-

ningsmedlet som renar från all synd. Jesu Kristi uppståndelse bekräftade försoningsverkets giltighet. Guds rättfärdige son hade rivit ner skiljemuren mellan Gud och människa och bringat oss försoning.

Nyfödd — försonad

Då människans egen beskaffenhet definitivt utdömts och den visat sig inte duga till något ens i förbättrad upplaga och det således inte finns något hopp att söka i oss själva, kan vi med full tillit sätta vårt hopp till honom, Jesus Kristus som vi förenas med, som försvarar oss, som ansvarar för oss, försonar vår synd, bär vår dom och sitter på Guds högra sida och ber för oss. Priset var högt för att vi skulle bli friköpta. Här hjälper inte vår höga moral, vår generositet, vår älskvardhet, vår patriotism, våra kyrkbesök etc. Det enda som kan lösa oss från det miserabla tillståndet utan gemenskap med Gud, är försoningsmedlet: "Kristi dyra blod, såsom med blodet av ett felfritt lamm utan fläck" (1 Petr. 1:19).

I Jesu försoningsverk är alla inneslutna. Vad som ankommer var och en är att acceptera Jesus som den personlige frälsaren och ta emot frälsningens gåva, bli renad i blodet och bli född på nytt. Den som ber: "Jesus, fräls mig" blir inte utan bönesvar. Försoningen är ett faktum, nyfödelsen sker och det gamla får vika för det nya livet med Gud. Men "hur ska vi undkomma om vi inte tar vara på en sådan frälsning? — En frälsning som ju först förkunnades genom Herren och sedan bekräftades för oss av dem som hade hört honom, varjämte Gud själv ytterligare gav sitt vittnesbörd genom tecken och under och allahanda kraftgärningar och genom att utdela helig Ande allt efter sin vilja".

Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ.

Boknyhet!

MÄNNISKA— HAN LEVER

Av Michael Green

Författaren har lyckats presentera den uppståndne i hans oantastbara segerställning på ett mycket lättläst, men inte dess mindre grundligt sätt.

Jesus lever! Han är sannerligen uppstånden!

Psykologiska, teologiska, historiska och medicinska bevis presenteras som argument för en uppstånden frälsare.

Men det bästa med denna trosstärkande bok är att författaren inte fördjupar sig i meningslös bevisföring. Han pekar i stället på UPPSTÅNDELSEKRAFTEN, verksam i Kristi församlingskropp. Den kraft som vunnit seger åt en värld död i överträdelser och synder.

Jesus är sannerligen uppstånden. Och i sin inspirerande glädje utropar författaren ett Maranata mitt i boken.

Ja, det här är en riktig maranata-bok, väl värd att läsas.

Pris kr 10:— + moms

Sänd mig mot postförskott
... ex "MÄNNISKA —
HAN LEVER à 10:— + m.

Namn:

Bostad:

Postnr:

Adr.:

Tel.: /

MR 8/72

ANDEDÖPT

—för att tjäna

bibelstudium av
Håkan Westergård

Apg. 2:1—4

Andedopet är en gudomlig gåva som består i att man tar emot den Helige Ande som ger kraft och är en hjälp i alla situationer. (Se Luk. 24:43, Joh. 14:16—18, Apg. 11:17.)

Andedopet förutsäges

Petrus säger på pingstdagen att *"här uppfylles det som är sagt genom profeten Joel"*. (Joel 2:28, Apg. 2:16.)

Johannes Döparen talar om andedopet (Matt. 3:11, Mark. 1:6, Luk. 3:16.)

I Joh. 14:16 talar Jesus om *"en annan Hjälpare, som för alltid skall vara hos eder"*. Det Jesus sagt, det står han för. (Matt. 24:35.)

När blir man andedöpt?

Apg. 2:38 säger

- a) Gören bättring
- b) Låten döpa eder
- c) *Då skall ni som gåva undfå den Helige Ande.*

Men det kan också ske i annan ordning. Det finns människor som blir frälsta och andedöpta på en och samma gång. Det kan vi läsa exempel på i Apg. 10: 44—47. *"Medan Petrus ännu så talade föll den helige Ande på alla dem som hörde hans tal... Då tog Petrus till orda och sade: 'Icke kan väl någon hindra att dessa döpas med vatten, då de hava undfått den helige Ande, de likaväl som vi?'"*

De människor som omtalas fick alltså Andens dop innan de var döpta i vatten. Det är farligt att låsa sig fast i förutfattade meningar om andedopet, för så-

dana kan bli väldigt hämmande för den människa som längtar efter att bli döpt i den helige Ande. Man har ofta en massa föreställningar att så här ska det gå till, och så här har den och den upplevt det. Man kan då inte tänka sig att den helige Ande ska kunna uppenbara sig på annat sätt.

Av Apg. 2:38 ser vi att andedopet är nära förknippat med själva frälsningsupplevelsen. Petrus sa inte att människorna skulle göra bättring och låta döpa sig och sedan eventuellt så småningom få den helige Ande; utan *"då skolen I såsom gåva undfå den helige Ande"*. Andedopet tillhör egentligen frälsningen, fastän människorna spaltat upp de olika upplevelserna. Man har många gånger satt onödig distans mellan frälsningen, dopet och andedopet, och därför har människor ofta fått gå i årtal och vänta på andedopet.

Vem blir andedöpt?

Apg. 2:39, Tit. 2:11. Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Alla frälsta kan få uppleva Andens dop, och det är meningen att alla skall göra det. Det är inte bara vissa förunnat. Gud har inte anseende till personen. Alla som är i behov av kraft kan också få kraft.

Hur blir man andedöpt?

Folk menar att man upplever andedopet på olika sätt. Då är det särskilt fråga om tecknet på att man är andedöpt. Vi kan läsa Apg. 2:3—4. Det finns människor som säger att Apostlagärningarna är en berättelse, och att man inte kan vara så säker på att

Nu komma du får

*Jesus lever i dag, ljuva, härliga ord,
Han har uppstått i ära och glans.
Han har nycklarna tagit från avgrundens här,
Vunnit seger och makten är hans.*

*Han allena är värdig all ära,
Som från jorden oss köpt med sitt blod.
Lovets offer vi nu må frambära
Till den störste i himmel, på jord.*

*Gudasonen vann seger på korsträdets stam,
Då han utgav sitt liv för vår nöd.
Då han blödde och led som ett oskyldigt lamm,
Och led syndares kvalfulla död.*

*Vägen hem har han banat, nu komma du får
Fram till tronen, till glansen hos Gud.
Gå frimodigt till korset, bli frälst i hans sår,
Och du fylles med lovsångers ljud.*

*Han vann fullkomlig seger på Golgata höjd
Över synders och sjukdomars makt.
Uti Ande och eld han nu döper, vad fröjd,
Som i ordet han lovat och sagt.*

Rut Åsebäck

den stämmer till varje punkt. Jag tror att man tar väldigt stora ord i sin mun om man börjar tvivla på att Guds ord stämmer. Vi ska inte ta något från och inte lägga något till. Tungor såsom av eld visade sig och satte sig på var och en av dem, står det. "Och de blevo alla uppfyllda av helig Ande och begynte tala andra tungomål." Alla. Tecknet på andens dop är alltså tungomålstalandet. I Apg. 10 ser man på vilket sätt man upptäckte att hedningarna i Kornelii hus blivit andedöpta. I vers 46 står: "De hörde dem näm-

ligen tala tungomål och storligen prisa Gud." Hur skulle man annars kunna veta säkert att de var andedöpta. Det finns inte något annat tecken på andedopet än tungotalet.

Somliga menar att det finns många andra tecken. Då går de in på andliga nådegåvor och talar om att man exempelvis kan få gåvan att förmana, men jag tror inte att andedopet yppar sig genom att man utför kraftgärningar eller profeter. Vi måste givetvis skilja mellan andedopet med tungotal som tecken, och det som bygger vidare på andedopet; de andliga nådegåvorna.

När Anden sänkte sig över Jesus var det ingen eld som visade sig. Jesus hade ingenting orent inom sig eftersom han var Guds son. Han var allt igenom rättfärdig. Elden har en dubbel betydelse för oss. Dels bränner den bort slagg och orenhet som finns i människan, sådant som inte går att förena med Guds ande, och dels är det kraftens och inspirationens eld. Vi talar ju om eldvittnen och att man kan predika fylld av helig ande och eld.

Andedopets nödvändighet

Man kan fråga sig om alla frälsta behöver vara andedöpta. Ibland ser det faktiskt ut som om människor klarar sig lika bra utan. I Ef. 6 kan vi läsa om den kamp vi har att utkämpa. Det är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter som råder här i mörkret, mot onskans andemakter i himlarymderna. Här talar Petrus om att vi ska ikläda oss hela Guds vapenrustning, men för att kunna ikläda oss den behöver vi ha Hjälparen, den helige Ande.

Jesus har också kallat oss till att vara vittnen. (Matt. 28:19:20.) Missionsbefallningen gäller inte enbart vittnena. Varenda kristen har befallning att vara ett vittne för Jesus Kristus. I Apg. 1:8 står det att "när den helige Ande kommer över eder skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ände." Vi ser här att för att kunna bli vittnen som Jesus ger befallning om att vi ska vara, måste vi få den kraft som består i att vi tar emot den helige Ande.

Det finns mycket mer att säga angående Andedopet, speicellt när det gäller nödvändigheten av det. Anden kommer vår svaghet till hjälp i många avseenden. I bönen, exempelvis. Det finns ingen orsak att underlåta ta emot andedopet. Vi förstår efter vad vi läst i bibeln att andedopet är till för alla, ingen undantagen. Det kommer an på dig och mig om vi vill ta emot den helige Ande. Vi kan inte skylla på Gud att han inte ger oss den helige Ande. Det är vi som bestämmer om vi ska ta emot gåvan. Gåvan är given. Den helige Ande är sänd till jorden just med den uppgiften att vara oss till kraft och hjälp, och då får vi själva avgöra om vi ska ta emot den eller inte.

Vi ska läsa ur Hebr. 6. Det är många människor som har brottats med problemet om synd mot den helige ande och överkänsliga samveten kan understundom duka under för självanklagelser. Man anklagar sig så fruktansvärt, att man förlorar hoppet och tron, och i den situationen brukar som regel frågan om synd emot den helige Ande aktualiseras. Det gäller då så mycket som den kristna församlingens ställning, andliga tillstånd och substans.

Vi ska läsa Hebr. 6:1—2 och Hebr. 10:26—29. För att kunna förstå hebreerbrevet måste vi ha en bakgrund. Det är verkligen inte oväsentligt till vilka det här brevet egentligen riktar sig. Det förefaller som om det har varit Andens avsikt att låta Hebreerbrevet stå utan författare. Vi vet inte vem som framför de budskap den helige Ande förmedlar till oss genom Hebreerbrevet, ty Hebreerbrevet skiljer sig

riktning och utveckling som Hebreerbrevets författare finner allvarlig och skrämmande. Nu ska vi se hur det förhåller sig med den saken, och vad som eventuellt kunde vara orsaken till den märkliga utvecklingen. Jerusalemförsamlingen behöll inte sin andliga kapacitet. Den isolerade sig. Varför? Det är inte en praktisk fråga, utan mycket allvarlig andlig fråga. Vad var egentligen det begynnande problemet? Det var inte bara att det fanns ett starkt judaiserande element i Jerusalemförsamlingen, utan problemet var väl att man ville isolera den helige Andes uppenbarelse till den israeliska nationen. Det var ett missionsproblem. Petrus fick en illustration som löste honom från förutfattade meningar, och vi vet att Petrus hade anförtrots nycklarna. Han skulle öppna dörrarna. Han öppnade dörren på pingstdagen för judafolket, och han öppnade senare dörren för hed-

brevet till HEBRÉER

väsentligt ifrån alla andra brev i nya testamentet. Substansen är en annan, och det är så stor skillnad på hebreerbrevet och de övriga, att man inom den teologiska forskningen har menat sig i hebreerbrevet, ha en avhandling. Det är mera en avhandling än ett brev, och vi ska lägga märke till att Hebreerbrevet också har en helt annan ton. Det är visserligen polemiskt, men det skiljer sig på många punkter från de övriga breven i Nya Testamentet. Det är oerhört skarpt och tillrättavisande och det måste förutsätta att mottagarna är väl hemmastadda i Gamla Testamentet, och känner till den gammaltestamentliga gudstjänstordningen, nästan detaljrikt. Adressaten måste vara en judekristen församling. Det kan gälla församlingen i Jerusalem. Om nu det skulle vara riktigt, är brevet synnerligen intressant, eftersom det första skedet i Jerusalemförsamlingens historia beskrivs i Apostlagärningarna, och då har vi som ett komplement fyllt med varnande exempel också fått Hebreerbrevet. Det vill säga, genombrottsskedet efter pingstdagen har åtföljts av ett annat skeende, en in-

ningarna i Kornelii hus. Då hade han alltså brukat de nycklar han hade fått; nycklarna in i Guds rike. Både jude och hedning upplevde andens uppfyllelse, och dessa två fientliga maktsblock upplevde enheten i Kristus. Man satt fast i gamla testamentets gudstjänstväsende, och fastän man upplevt andedopet, stod man med en fot i gamla testamentet och en i det nya då det gällde den praktiska utformningen av missionsbefallningen "*Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar*" Matt. 28:18, 19.

Vad skulle ske? Att Jesus säger att man skulle döpa hedningar, det var ingen sensation, därför att proselytdop hade de flesta judar varit med om. Det var hedningar som hade övergått till judendomen och via omskärelse och proselytdop hade förenats med den judiska församlingen. Nu säger Jesus "*Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem och lärande dem*".

Vi vet att två ting är avgörande för en människas utveckling. Det är människans konstitution och så

**På grund av utvecklingen i Jerusalem skrevs
hebreerbrevet. Församlingen stagnerade.**

**Man låste uppenbarelsen inom den judiska
nationen, och förstod inte hur missionsbefallningen
skulle förverkligas.**

**Vilka faktorer är det som kan påverka utveck-
lingen? Traditionen satt fast i ett förflutet.**

**Man hade en fot i gamla testamentet och en i det
nya, fastän man hade mottagit sitt andedop.**

**Det var inte andopsupplevelsen som sedan gjorde
människorna i Jerusalemförsamlingen till
missionärer. Den förmådde inte övervinna
isoleringen. Det måste en annan komponent till.**

Det var FÖRFÖLJELSEN.

bibelstudium
med
Arne Imsen

RNA

är det miljön. Livet kan ju vara uräkta, fastän människan har fått en felaktig fostran. Det räcker inte att bara föda till liv. Människan skall också fostras: *"lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder"*. Det är där hela problemet ligger. Det är inte bara att ta emot liv, utan detta liv skall också utkristallisera en ny natur som tar form, inte bara på det yttre planet, utan också förändrar hela personligheten.

Traditionen vi är bärare av manifesterar sig hos oss på det ena eller det andra sättet. Om man talar med någon som har fått en förkunnelse i många år, t. ex. påverkats av barndopsförkunnelsen, så tar det som regel långa tider innan han blir befriad ifrån den förkunnelsen, och även efter det att man har gett sanningen rätt och låtit döpa sig så frestas man gång på gång att lägga ett sådant teologiskt innehåll i dopakten och dophandlingen som egentligen inte är bibliskt. Det vill säga, man återfaller t. ex. till sakramentalism och ger dopet en betydelse som bibeln inte ger det. En som har fått en annan undervisning på ett speciellt område upplever att undervisningen växt

samman med ens väsen, och det vill mycket till innan man blir frigjord. Det finns människor idag som blir döpta i den helige Ande och talar i tungor, och därmed tror de helt plötsligt att den helige Ande sanktionerar barndopet. Andra talar om den kristna verksamheten på ett sätt som är så främmande för bibeln att man blir helt förskräckt.

Det är väldigt lätt att ta emot visionen, välsignas av den och hänföras av den, men det är verkligen inte enkelt att förkroppsliga den, sätta den i rörelse. Då upptäcker vi tröghetslagen. Tröghetslagen som finns icke minst inom oss. Det ser vi här i Apostlagärningarna. I andra kapitlet läser vi: *"de blevo alla uppfyllda av helig ande"*. De blev inte uppfyllda bara en gång, utan det skedde tydligen flera gånger. *"När de hade slutat att bedja skakades platsen där de voro församlade, och de blevo alla uppfyllda av den helige Ande, och de förkunnade Guds ord med frimodighet"* Apg. 4:31. Det räcker inte att ta emot uppfyllelsen en gång, man måste förnyas. Det är också andens typiska kännetecken detta att då vi tar emot den helige Ande så får vi också kraft att söka oss in i nya erfarenheter i gemenskapen med Jesus Kristus. I Apg. 4:33 heter det *"med stor kraft framburo apostlarna vittnesbördet"*.

Så småningom utkristalliserades det i församlingen i Jerusalem en ledare. Vilken var det? Det var Jakob. Vi kan läsa det i Galaterbrevet och även i Apg. 15.

De tolv apostlar som fanns i Jerusalemförsamlingen var inte församlingsapostlar. Bibeln skiljer mellan lammets tolv apostlar och församlingsapostlar. Lammets tolv apostlar är till antalet bestämda, och de hade en särställning. De är åsyna vittnen till Jesu uppståndelse. Det finns också församlingsapostlar. Barnabas var en församlingsapostel enligt 2 Kor. 8. Det var apostlarna som framförde vittnesbördet om Herren Jesu uppståndelse, men till vilka framburo dessa vittnesbördet? Till uteslutande judar. Hur utvecklade sig då församlingen i Jerusalem? Församlingen i Jerusalem stagnerade, men det innebar icke att utvecklingen upphörde. Guds ord hade framgång, som det heter i apostlagärningarna. Vad var det som skedde? Tyngdpunkten förflyttas ifrån Jerusalem till Cesarea. Det var i Cesarea som Petrus använde nycklarna, och det ju där anden föll över hedningarna. Hedningarna blev andedöpta till stor förundran för de judekristna som var med Petrus ned till Cesarea. Kornelii familj kom att bilda själva brohuvudet för denna andens uppenbarelse i hednavärlden. Men inte heller församlingen i Cesarea utvecklades. Dörren hade öppnats för hedningarna, och även församlingen i Jerusalem måste acceptera det faktum att också hedningarna hade tagit emot Guds ord. Det skedde ingen utvecklingen i Cesarea, men utvecklingen gick vidare, och nu överfördes tyngdpunkten till Antiokia som blev den första hednamissionerande församlingen.

Forts. nästa nr.

GLÖM INTE BORT DE GAMLA!

Ålderdomshemmen står öppna för er — och för evangelium. Så ge er ut och sjung i Jesu namn bland våra äldre vänner som ju har den kortaste sträckan av oss alla, manar Åke Bernevad från smålandsfältet.

Varje söndag eftermiddag drager vi iväg, lastade med ett par gitarrer och mandolin och en mängd sångtexter. Färden går någon eller några mil utanför Ljungby. Ivrigt vändande sitter de där stilla och tysta. Inga mötesstörare här inte. Våra åhörare har lärt tillräckligt av livet för att veta vad som är passande i sådana här sammanhang. Matsalen har blivit möteslokal. Utöver majoriteten av åhörare som nått livets höst, har personal och besökande bänkat sig för att lyssna till de enkla läsarsångerna — ej framförda av vältränat team och ej heller i syfte att underhålla. Nej, syftet är uppbyggelse för de fåtal troende i lyssnarskaran, väckelse och frälsning för övriga åhörare. Efter några sånger läser vi ett Guds ord och ger en kort appell med uppmaning till frälsning. Någon av de yngre bland personalen ler kanske först åt de enkla men innerliga sångerna, men blir alltmer intresserad. Sångerna går till hjärtana. En tår syns här och var. Här sjunges inga sentida "frågesånger" uttryckande tvivel om Gud finns eller ej. En halvtimme går fort, och vi dricker alla kaffe tillsammans. Så fortsätter vi med ytterligare ett par, tre sånger, varefter vi går omkring och hälsar på allesamman. "Tack och välkommen åter" hörs det från mer eller mindre berörda hjärtan. Någon eller några anförtror oss att de är frälsta sedan många år och vet ej

hur de skall uttrycka sin glädje över besöket av trossyskon.

Vid senaste sångarbesöket blev vi ombedda att sjunga för en man på hans rum. Innan vi hunnit sjunga halva första sången banade sig ett par tårar nedför den gamles kinder. När vi sjungit sången ut, kände vi oss manade att fråga om mannen var frälst. "Nej" kom svaret lägmält. "Skulle ni vilja bli det?" "Ja," kom svaret. Vi bad till Gud för mannen. Vad som skedde i hans hjärtas innersta djup vet vi i skrivande stund ej. Tänk vilket behov och längtan!

Vad jag här har berättat är ej anstaltsmission i vanlig mening utan sångarbesök vid en rad ålderdomshem runt Ljungby stad. En systematisk bearbetning av fem hem med besök var fjärde eller femte vecka på varje hem. Kanske den minst krävande av alla missionsgrenar och kanske mest välsignelsebringande i förhållande till de mänskliga prestationerna. Kära frälsta syskon i hela vårt land, varför har vi glömt bort de gamla? Bör vi ej söka rädda dessa äldre vänner i första hand? Dessa har ju i allmänhet den kortaste nådatiden av oss. Är det inte dessa vänner som varit med om att lägga grunden till den yngre generationens materiella välstånd. Förvisso är vi skyldiga att "rycka dem som en brand ur elden".

Härom dagen hörde jag om hur tre troende vänner på ett ålder-

En pionjär har flyttat hem

VERNER MARKLUND, en aktiv maranatavän i Kumla och för Maranatas arbete på riksplanet varmt intresserad personlighet, har efter en korts tids sjukdom gått ur tiden. Han var vid sitt fränfalle fyllda 74 år. Nedskrivaren av dessa rader finner det angeläget och på-

domshem ofta samlas till bibelläsning och bön. En av dem är starkt synskadad men har lärt sig flera kapitel ur Bibeln utantill. Samtliga är gripna av nöd för övriga pensionärs frälsning. Nämn da broder erfor för en tid sedan att en över 90 år gammal kvinna led av oro. Trots vårdhemsledningens förbud att ej oroa henne, talade han med kvinnan om nödvändigheten att bli frälst. "Oron" var nämligen syndanöd. Kvinnan blev så småningom viss om syndernas förlåtelse. Pris ske Gud att ingen är för gammal att evangelisera och ej heller att bli frälst!

Kära trossyskon, var ni än befinner er; samlas till en liten grupp under söndagseftermiddagen och ge er ut och sjung! Varje ålderdomshem är öppet för er, och här avkräves ej mänsklig legitimation, och ni får uppleva underbar himmelsk sanktion över era liv. Försök, så får ni se! Här är vi bara tre sångare. Kanske ni är fler på er ort. Gå åstad i Jesu namn!

Åke Bernevad

kallat att föra i tacksam erinran Verner Marklund och hans livsverk.

Verner Marklund var idealist, en äkta representant för det glesnande släkte, som tror på frälsningens och kärlekens Herre. Talet om Jesu snara återkomst var för honom en självklar sak. Därför var det för honom lika självklart att han blev en maranatavän sedan detta budskap för första gången förkunnades i Örebro. Han var en av Maranatas pionjärer och gjorde många och goda dagsverk till maranatabudskapets fromma. Redan i de allra första numren av Midnattsropet på 60-talet kunde man läsa broder Marklunds optimistiska

fältrapporter om verkets utveckling.

Verner Marklunds Maranata-inriktning är väl dokumenterad. Han var förespråkare för bl. a. Maranataförsamlingens bildande i Kumla. Under församlingens första år, då verksamheten intensifierades, var Verner Marklund en klippa och ett stöd. Han var en av församlingens ledande personligheter och har hela tiden innehaft ordförandeklubban. Men redan vid församlingens första årsmöte stod det klart för dem, som stod honom närmast i arbetet, att hans krafter var i avtagande, men han sade inte nej till återval på ordförandeposten. Han ville göra vad han kun-

de så länge det var möjligt.

Begåvning och gudsfruktan karaktäriserade Verner Marklund. Han var kritisk saklig men ännu mer gudfruktig. I tal och skrift visade han sin formuleringsförmåga. Han utgav år 1969 sina memoarer "Resan genom livet". Utom memoarer utgav han flera skrifter, bl. a. "Nåd från honom som bodde i busken".

Verner Marklund kallades bort på ett relativt skonsamt sätt. Han var klar med sitt arbete. Maranataförsamlingen i Kumla är ett arv från vår broder — stort och förpliktande.

Vila i frid!
Erik Hjort

Bibelvecka . . . *forts. fr. sid 5*

är insatta av Gud. Därför bör också alla dessa tjänster fungera i en levande Guds församling. Var och en som är frälst bör känna sitt stora ansvar för arbetet i församlingen — när flera är med och lyfter så blir det självklart lättare. Alla i församlingen är *vittnen*, och man må inte ha den inställningen att predikanten eller evangelisten skall figurera i alla möten. Vi måste *alla* komma till mötena med "något från Herren" så att vi inte kommer in i tröttande och livsfarliga "mötesrutiner" och till slut får så kallade enmans-gudstjänster. Må Gud hjälpa oss så att Kristi ord må bo rikligen genom tron i våra hjärtan.

I första Petrus brev 2:5 läser vi: "*och låten eder själva såsom levande stenar uppbyggas till ett andligt hus, så att I bliven ett 'heligt prästerskap', som skall fram-bära andliga offer, vilka genom Jesus Kristus äro välbehagliga för Gud.*"

Jesus blir i Skriften kallad för den levande stenen, som blev för-

kastad av människor. Det är meningen att vi som är frälsta skall byggas upp som levande stenar till ett andligt hus. Men det hjälper inte att lägga sten på sten, för att det skall byggas ett hus av dessa stenar, utan det behövs ett sammanhållningsmedel. Detta medel skall hålla stenarna samman så att inte huset ramlar ned. Vad är detta medel för något, andligt talat? Jo, det är *kärleken*. Den skall hålla församlingsmedlemmarna, samman för att utföra det som Herren har befallt oss.



Lördagkväll hade vi en underbar gemenskap med brödsbrytelse. Som avslutning på bibelveckan var det stävne på Gjövik söndag den 20 februari och där var vänner från Oslo, Hamar, Torpa och annars från Gjövik-distriktet, med Man hade tre möten där Imsen och Sigurd Bratlien talade. Det skedde underbara ting i dessa möten — Jesus räckte i sanning ut sin hand till tecken och under.

Bibelveckan blev till stor väl-

signelse på flera sätt. Vi fick uppleva att se syndare på knä för Jesus och en förnyelsens ande blev sänd över Herrens tjänare. Det som Herren har lärt oss och visat oss — genom vår älskade broder Imsen — skall nu omsättas i praktiken. Vi vet att Jesus går med oss och han vill göra mäktiga ting för oss i fortsättningen. Hans sak skall gå fram, tack och lov och vi skall få uppleva seger och framgång för Guds sak, inte bara i Gjövik-distriktet, men också över hela Oppland-fylke. Ja, hela Norge må nu få del av evangeliet som aldrig förr, för tiden är mycket kort och Jesus hämtar oss snart hem. Då är det inte härliga tider som väntar världens befolkning, men den stora vedermödan skall komma, och må Herren hjälpa oss att riktigt många må vinnas för evangelium innan det är för sent. Gud i himmelen skall iståndsätta allt sitt folk på ett underbart sätt i fortsättningen, för att kunna gå mera intensivt in i arbetet för själarnas frälsning.

det skinade
rena linnet är

BRUDENS RÄTTFÄRDIGHET

*A*lla kvinnor som av sina hjärtan manades därtill, alla de kvinnor "som hade visa hjärtan" (eng. övers.) spunno med sina händer mörkblått, purpurroött, rosenroött och vitt garn, "det fina linnet" (eng. övers.) Och alla kvinnor vilkas hjärtan rördes av visdom spunno gethår (2 Mos. 35:25).

"Låtom oss glädjas och fröjda oss och giva honom äran, ty tiden är inne för Lammets bröllop, och dess brud har gjort sig redo. Och åt henne har blivit givet att kläda sig i fint linne, skinande och rent, det fina linnet är de heligas rättfärdighet." (Upp. 19:7—8).

Det blir en allvarlig sak, när vi fattar att Kristi Brud måste ikläda sig själv det fina linnet skinande och rent. Genom tron på Jesus Kristus, måste var och en av oss bereda sin bröllopsdräkt; ingen kan göra det åt oss, ty det är de heligas rättfärdighet. "de heligas rättfärdiga gärningar" (eng. övers.)

Varje dag arbetar vi på den eller försummar den. Vi prydes av den eller vår nakenhet kommer till synes. Vi ser alltid fram emot att ikläda oss denna dräkt, men vi fattar knappast vad det verkligen menas förrän han gör det levande för oss och vi börjar att leva i det. När vi erfär det så upptäcker vi att det är verklighet.

Varje tecken visar att Herrens tillkommelse är nära och morgonstjärnan uppgår i våra hjärtan. Herren står för dörren och manar oss att vara redo för hans tillkommelse, om vi skall gå in till bröllopsmåltiden.

Det blå, purpurroda, rosenroda och guldets var i förhängena och tillbehören i tabernaklet. Det blå betecknar det himmelska, det scharlakansroda lidandet, det purpurroda det kungliga och guldets det gudomliga. Det sägs oss i 2 Mos. 35:23—25 att männen förde fram sina gåvor för att bygga tabernaklet, och alla kvinnorna som hade visa hjärtan spunno med sina händer och förde fram sin spånad av mörkblått, purpurroött och vitt garn. Och alla kvinnor som i sitt hjärta manades därtill och hade lärt konsten spunno gethår.

Kristi brud kommer att bestå av en skara återlösta män och kvinnor som har tvått sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Denna skara har blivit övervinnare genom tron på Jesus Kristus och de kommer att vara klädda i bröllopsdräkten av de heligas rättfärdighet "rättfärdiga gärningar" (eng. övers.)

Klädnaden skall bli övertäckt och strålände med Jesu Kristi gudomliga natur, detta guldverkade verk som den helige Ande utför på dem medan de överlåter sig åt honom. (2 Mos. 39:3, Ps. 45:13—14).

Det är sagt att alla konstförfarna kvinnor spunno med sina händer, och beredde tillbehören för Guds hus.

Handen är symbolen för det dagliga livet och handlingarna i Upp. säger oss att bruden är iklädd det vita skinande linnet, ty det fina linnet är de heligas rättfärdighet, "deras rättfärdiga gärningar".

Vet du att du arbetar, att du spinner för Guds tempel? Vet du att inte en dag går förbi utan att du arbetar på din bröllopsdräkt eller försummar den? Hjulet går runt, tidens hjul och från dina dagliga handlingar måste du dra ut trådarna som skall vävas in till en klädnad för Lammets bröllopsmåltid om du inte skall befinnas naken när han kommer. Hur litet fattar vi inte att vårt dagliga livs handlingar, både stora och små och vår vandring med Herren skall gå in i evigheten! Det finns inte en sak så obetydlig att den inte skall ställas fram i evigheten. Har vi inte seger så är det en tråd som saknas i vår rättfärdighetsklädnad, det är en liten plats som är svag och brister i skönhet, vi kan aldrig spinna den tråden igen, fastän Gud kan ta oss tillbaka och låta oss spinna en annan tråd i dess ställe.

Det var icke de ovisa kvinnorna, utan dessa som voro konstförfarna, de vilkas hjärtans visdom manade dem därtill som spunno dessa prydliga trådar. Det är en underbar nåd att ha ett villigt hjärta; om våra hjärtan är villiga inför Gud så skall han få hand om oss på något sätt och det är uppmuntrande för oss som längtar efter Gud men som likväl har så många motspänstiga olater att Gud kommer att ta oss fatt och smälta ner oss om vi är villiga.

Det är de i hjärtat visa jugfrurna — dessa som se betydelsen av varje handling, av varje stund, av varje dag — som spinner detta himmelska verk. Vi måste hasta om vi önskar allt skall bli färdigt för tiden är kort. Herrens tillkommelse närmar sig.

Hur mycket av det himmelska har du spunnit in i denna bröllopsdräkt som du måste bära om du skall gå in till Lammets bröllopsmåltid?

Hur mycket av det himmelska blå framträder i de trådar som du drar ut från prövningarna och svårigheterna som möter dig? Han tillåter ingen bristfällighet eller fläck eller orenlighet att framträda där. Klädnaden måste vara vit, skön, strålände, utan fläck eller skrynka eller annat sådant om det himmelska blå skall framträda på den. Om de trådar som framkommer genom ditt livs gärningar inte är vita och prydliga, så blir klädnaden skadad och dess skönhet förstörd.

av C. H. Mac Illravy
ur the Elbethel....

Gud vill inte ha några jordiskt färgade trådar, några köttsliga trådar i detta verk som vi gör för evigheten. Det måste vara vitt och himmelskt, vilket endast sker när vi är himmelskt sinnade, när vårt sinne är vänt till det som är därovan, där Kristus är och sitter på Guds högra sida. När våra hjärtan och sinnen är fästa vid de eviga tingen då blir det ting som tillhör tiden av mindre betydelse för oss, våra dagliga plikter utföres mera fullkomligt dock blir det mer och mer verkligt för oss att vi gör dessa ting endast en kort tid ännu. Du kommer att gå till kontoret eller fabriken endast en kort tid ännu, du kommer att göra ditt husarbete endast en kort tid.

Vi kan väva och spinna med vårt livs gärningar med våra tankar och ord, så att allt i våra liv visar det himmelska. Allt det vi gör — de enkla vanliga tingen — kan bli himmelska trådar, ty det är vårt livs handlingar. Det är lätt att föra fram en blå tråd från de stunder som vi är i bön och söker Gud och mediterar över hans ord, men det krävs verkligen nåd från Gud att från det vardagliga, tarvliga, det förtretliga dra ut en himmelsk blå tråd som når över till evigheten.

Vi önskar spinna denna blå tråd, men hur är det med lidandets röda tråd? Om vi lida med honom skola vi ock regera med honom. Paulus säger: "Jag har gått förlustig alltsammans ty jag vill lära känna honom och hans uppståndelsekraft och få känna delaktighet i hans lidande".

När Gud kallar oss att lida för Kristi skull, och vi bevarar det som en hemlighet mellan Herren och oss, hur klar och härlig är då den röda tråd som kommer fram på det vita linnet!

Och purpurtråden, som talar om seger och regering med Jesus Kristus kommer ut likaså. Gud vill att vi skall föra fram denna tråd av seger och övervinna så över alla ting som i vårt liv. Medan vi är segrare över världen, köttet och djävulen så drar vi ut den kungliga purpurtråden som måste pryda oss om vi skall regera med honom. Det är de som regera över sitt kött här på jorden, de som övervinna genom Lammets blod, som skall sitta med honom på hans tron.

Det sägs att de kvinnor vilkas hjärtan manade dem till visdom spunno *gethår*. Över dessa sköna förhängen i helgedomen var ett täckelse av *gethår*, som dolde de broderade gardinerna och symboliserade det yttre, så föga tilldragande av Guds hus. Ibland kan människor se att vi arbetar på den röda tråden,
Forts. sid. 16

och när det himmelska blå börjar framträda då är vi sköna inför andra. Men o dessa ting som synas till det yttre men som vi inte kan förklara för någon människa. Dessa ting som ingen kan förstå! Vi kan knappast någonsin förklara det motbjudande yttre som symboliseras av *gethåret*: få av oss kan förstå det. När vi börjar att spinna *gethår* då få vi gå alla-na med Herren.

Dessa sköna färger och det vita linnet som sågs i det allra heligaste kom likaså fram i förgården. Dessa förhängen som voro över ingången till det yttre tältet, voro av samma material och färger som förhäng-et framför det allra heligaste.

Det är inte Guds vilja att det himmelska skall sy-nas endast när vi är i bön och på möten. Det är inte hans vilja att vi skall arbeta på denna klädnad en-dast när vi mediterar inför honom, men i de mest alldagliga ting måste dessa sköna färger av förvand-ling till hans avbild framträda.

Det är oss sagt att kvinnorna spunno *blått, purpur, scharlakansrött och fint linne*, men det sägs inte att de arbetade i *guldet*. Det var den konstförfarne mannen som broderade *guldet* över linnet och över alla de andra färgerna. Gud låter oss spinna från vårt livs handlingar det *himmelska, lidandet* och det *kungliga*, men endast den helige Ande gör det gylle-ne broderi-arbetet på oss, och detta broderiverk sker endast på det *blå*, det *purpurröda* och det *rosenröda* och det *vita linnet*.

Oatt vi toge vara på varje tillfälle, varje minut att ikläda oss Jesus Kristus, att hans skönhet måtte bli synlig på oss!

O, att vi måtte avlägga allt som är ovärdigt, fästa våra ögon endast på Jesus, inte se oss varken till höger eller till vänster, inte till någon människa, en-dast till honom, att vi må vara redo när han kom-mer i härlighet på skyarna för att hämta sin brud.

Det är det *röda*, eller vår käre Herres lidande som är mest dyrbart för oss, och jag tror att förföljelsen, missförståelsen och lidandet som vi uthärdar för hans skull är mer dyrbart för honom än allt annat som är i våra liv.

Det *röda* är den mest dyrbara spånad som du nå-gonsin gör.

Få kommer att förstå det förutom Herren, men var stilla: säg inte till någon att du lider för Jesu skull. Om du gör så kommer det *röda* att mista sin färg, det ljuvliga kommer att försvinna från ditt lidande för Jesu skull. Det ligger en sådan helig prägel i detta när det är endast mellan honom och oss, men om vi talar om det när han inte har manat oss därtill, så är det som om vi hade fört ut en helig sak, en allvarlig hemlighet, och skrytsamt demonstre-rat den.

Guds barn, väver du bröllopsdräkten genom ditt livs handlingar? Hur många trådar av det *blå* har du spunnit i ditt liv idag för att pryda denna rätt-färdighetsklädnad som du gör? Spinner du de röda trådarna dag för dag så att dessa två färger som du måste ha för att regera med Jesus Kristus, börjar att framträda på din klädnad? Visar sig **GULDET** av vår Herres natur och bild? Har du fattat ett beslut att bli en övervinnare, att vara Kristi brud? Varje morgon när du vaknar tänker du då: Detta är en ny dag på vilken jag kan arbeta på min klädnad?

Om vi har vår bröllopsdräkt färdig så får vi fröj-da oss när Herren kommer. Vägen må vara tröttsam och bördorna tunga, men det kommer en dag när vi få fröjdas om vi har iklätt oss det "fina linnet ski-nande och vitt." Vi skall föras fram inför honom i guldvirkat tyg ty det hade blivit bruden givet att så prydas. Gud har försett med allt vad vi behöver så att vi må kunna spinna och väva på våra liv denna bröllopsdräkt, tills den är fullkomlig, skinande, bro-derad av den helige Ande och härlig för den dag då han kommer för att hämta sina egna.

MALMKÖPINGSVECKAN

22-30 juli 1972

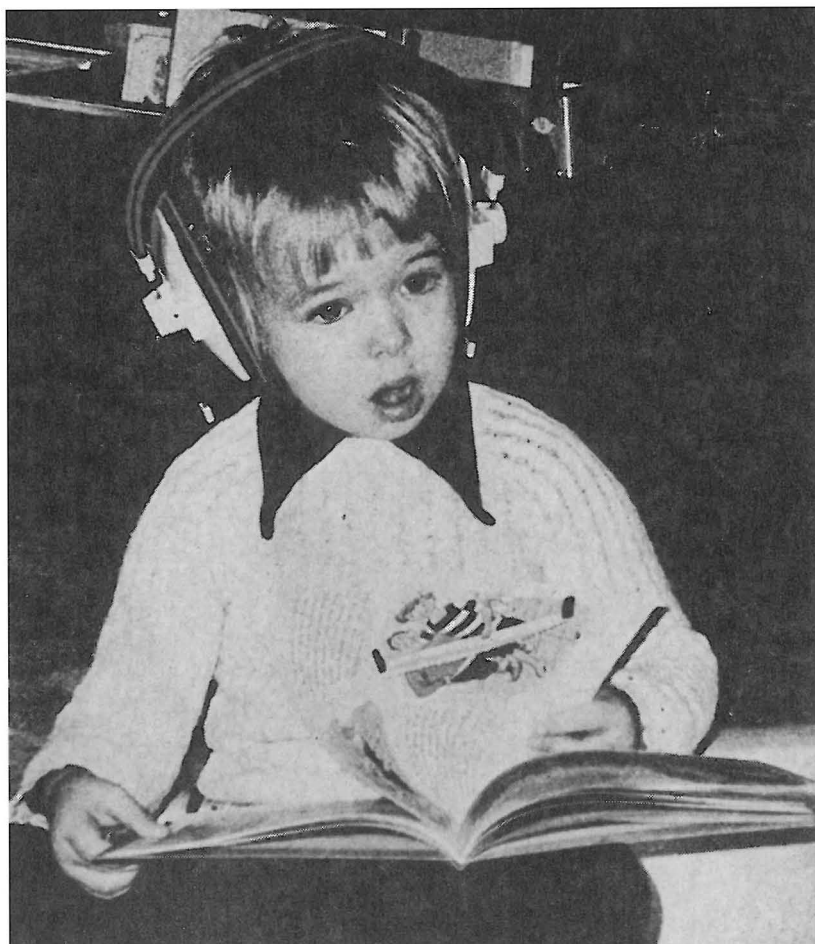
Det går mot sommar. Konferenstid. Förberedelserna till Malmköpings-veckan har börjat. Du kan också hjälpa till! Anmäl dig gärna redan nu, och tänk på konferensen i bön och offer.

Gäster väntas från tre världsdelar: Europa, Afrika och Amerika.

Så möts vi till en härlig semestervecka i Malmköping, med Guds Ord i centrum.

Malmköpingsveckans
kansli, Box 1236

161 12 BROMMA 12
tel.nr. 08/80 29 35



Indoktriner BARNEN mot ATEISMEN

Våra barn bör redan från tidiga år lära känna och älska Bibelns värld och bli hemmastadda med Guds ord som är en renande och bevarande kraft i en ond tid. I varje hem där barn växer upp bör dessa böcker och grammo-fonskivor finnas.

Grammofonskiva

BARN SJUNGER FÖR BARN

Söndagsskolkörer

Pris kr 6:75 st + moms.

Sänd mig mot postförskott:

... st **DET STORSTA NAMNET**

Åskådliggör Jesu liv från födelsen till uppståndelsen med ett enkelt språk. De vackra färgillustrationerna gör boken än mer intressant. Lämplig för barn från 5 år och uppåt. 48 sidor. Pris kr 12:60 + moms.

... st **EN BOK OM JESUS**

Är i mycket lik ovanstående bok, men har fler illustrationer och mindre text. En mycket bra barnbok. Målar en levande bild av Bibelns Jesus. Från 5 år och uppåt. 40 sidor. Pris kr 12:60 + moms.

... st **BIBELN BERÄTTAR**

En ingående och fängslande skildring av Nya Testamentet

på ett lättfattligt språk. Ger en mera grundlig undervisning än de ovanstående. Från 6 år och uppåt. 298 sidor. Pris kr 28:— + moms.

... st **BIBELLEXIKON FÖR BARN OCH UNGA**

Innehåller ca 840 uppslagsord. Beskriver folk, händelser, platser och viktigare tankar i bibeln — allt i lexigrafisk ordning. Mycket lättfattlig. Från 7 år och uppåt. Inspirerar barnen till eget bibelstudium. 174 sidor. Pris kr 27:50 + moms.

BIBELNS VÄRLD

(Rikt illustrerad serie lämplig för något mindre barn. Pris kr 3:25 + moms st.)

... st 1. **EN KONUNG BJÖD
TILL BRÖLLOP**

... st 2. **DANIEL I LEJON-
GROPEN**

... st 3. **TRE MÄN I EN
BRINNANDE UGN**

... st 4. **POJKEN MED
SLANGBÄGEN**

... st 5. **POJKEN SOM RÄD-
DADE SIN FAMILJ**

... st 6. **HUSET PÅ KLIPPAN**

... st 7. **JONA OCH FISKEN**

... st 8. **JERIKOS MURAR**

☐ **BIBELNS VÄRLD.** Hela se-
rien för 24:— + moms.
(Åtta böcker.)

... st **BARNSKIVOR** med sön-
dagsskolesånger à 6:75
st + moms.

Orderadress:

MR:s Bokförlag AB
Box 1236
161 12 Bromma 12
Tel. 08/80 29 35

Namn:

Bostad:

Postnr: Adr:

Tel. /

MR 8/72

3 kassett-band

MR's MUSIC PRODUCTION

Box 1236

161 12 Bromma

Tel. 08/80 29 35



KB 101

Om det är dröm/Jesus kommer/Möt oss där/Av ditt kors/O, rena mitt hjärta/O, Jesus du som fyller allt/
Kvinnan vid Sykars brunn/Jag tror på Gud/Det urgamla kors/Se mängden mot Golgata skrider/Jag har gjort många resor/Se, det är vägen
Pris 27 kr + moms

Specialerbjudande:

ALLA TRE KASSETTBANDEN FÖR 58:— kr plus moms

(endast kontant)

Ordinarie pris 81:— + moms

KB 102 (Stereo)

Christina Sonesson:

PILGRIMMENS LÅNGTAN (text o. mel. Christina Sonesson), MEN OM DU KOM JUST NU, KOMMEN TILL MIG, I GLANS OCH I ÅRA, OM JAG AGDE ALLT, O RENA MITT HJÄRTA, SE DET VÄLLER FRAM EN FLOD, EN GANG JAG LEVDE UTAN FRID (Sebastian F. Magalhães), NÄR MORGONEN KOMMER, JAG KAN ALDRIG GLÖMMA, MANNEN JESUS, samt EJ JAG RÄDS.

Finns även på LP: MRL 2102 (Stereo)

Pris 27 kr + moms



KB 103 (Stereo)

3 sångare:

A, hvilken dag/I Egyptens mörker/Jag lever idag/Ingen är så full av nåd/Vi reser hem/ Ske din vilja med mitt liv/Jag er fri/Jag vet att Jesus lever/Vem är Jesus/O, Golgata den platsen är/Sådan är han än idag/All min synd Jesus tog/

Pris 27 kr + moms

Vi tillhandahåller kassettbandspelare i olika prisklasser.

Sänd mig mot postförskott: — — — — —

... st KB 101 ARNE IMSEN

... st KB 102 C. SONESSON

... st KB 103 6 SÅNGARE

☐ Alla tre kassettbanden för 58:— + moms

Orderadress:

MR's MUSIC PRODUCTION
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35

Namn:

Bostad:

Postnr:

Adr:

Tel:/..... MR 8/72

• Mötesannonser •

EVANGELIST OCH BRÖDRADAGAR I JÖNKÖPING 26-30 april

Maranataförsamlingen i Jönköping inbjuder alla som vill ägna några dagar inför ordet och bönen . . .

Samlingarna hålls i Folkets Hus

Inledningsmöte tisd. 19.30

Anmäl ditt deltagande till tel. 036/18 53 31

el. A. Anderson, Kärrhöksgat. 80, 552 69 JÖNKÖPING

VÄLKOMMEN I JESU NAMN

MARANATATÄLTET SÖLVESBORG

★ 30 april — 22 maj ★

Mötestider:

Vardagar (ej måndag tisdag) kl 19.30

Sön- och helgdagar kl 15.00 o 19.00

Folke Jakobsson, Gunno Anderzon, Kurt Rudgard, Nils-Göran Nilsson m fl förkunnar Guds Ord.

"Nu är det särlaregnets tid".

Välkommen

Maranataförsamlingen Sölvesborg

PROVPRENUMERERA — 5 nr — 5:—!

Helårspren: 40:—, halvår 21:—, kvartal 11:—

Sänd namn och fullständig adress till

Betala när inbetalningskortet kommer

Midnattsropet

Pren.avd.

Box 61 77

102 33 Stockholm

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Missionsv.
24, 161 35 Bromma

ETT NAMN INGENTING MER

Gud give, att varje livlös bekännare kome att vakna! Vilken uppståndelse, vilket vårflöde av bättringstårar skulle icke då båda en pingsttid för vår ofta andelösa kristendom! Frånvaron av liv är så kännbar, att otron triumferar över en död andlighet, och fåfängan måste ersätta bristen på levande tro. Det andliga har i många fall blivit ett namn utan motsvarande liv, en ytlig gudsfruktan, som sällan har Gud för ögonen.

— — —

Ett namn och ingenting mer. Gud hjälpe oss! Tusenden hava icke hunnit längre. De nöja sig med det kristna namnet. Den tid är nu svunnen, då detta namn måste beseglas med **blod**. Det är i många fall hedrande att hetas vara en kristen, understundom till och med förenat med ekonomiska fördelar. Det är nu jämförelsevis lätt att vara kristen, och blir man icke alltför andlig så kan man undvika all smälek av världen.

Djävulen låtsar vapenvila, och församlingen sover under det blodfärgade baneret. Men tänk, **om hon är död!**

— Det är en död församling, som söker ersätta Andens liv med glänsande teorier och vackra former, det är den mänskliga vanmakten, som tager till köttsliga vapen.

Den brinnande hänförelsens eld är släckt, den allt offrande kärleken är död, och den helhjärtade hängivenheten ligger på pliktens kalla bår.

Lovsångerna äro kalla och bönerna frusna. Gudstjänsten liknar ett dött panorama av målade skuggor. Vanans makt drager sångens positiv, och den kalla plikten talar över "Jesu kärlek till en fallen värld". Vilket åtlöje för helvetet, vilken sorg för himmelen! Den yttre bebyggelsen har blivit deras liksvepning och den livlösa formen deras likkistor. Det är tyst som i graven. **ALLA ÄRO ENIGA, OCH ALLA ÄRO ENSE OM ATT SOVA.**

Emil Gustafsson, Dova klockljud